

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/221/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117200230
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117200230.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: C., proti žalovanej: V., o zaplatenie 1.848,93 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 8. februára 2018, č.k. 18Csp/5/2017-71, takto

rozhodol:

Konanie o zaplatenie 1.848,93 eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e .**

Žiadna zo strán **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.848,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.846,80 eur od 09.12.2016 do zaplatenia s tým, že dlh sa jej povoľuje splácať v mesačných splátkach po 30,- eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok a výrokom II. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukázaním na § 282, § 255 ods. 1, § 232 ods. 4 CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.792,96 eur, úroku vo výške 53,84 eur, úroku z omeškania vo výške 0,67 eur, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.846,80 eur od 09.12.2016 do zaplatenia, poplatku za poistenie vo výške 1,46 eur. Spolu sa teda domáhal zaplatenia sumy 1.848,93 eur a náhrady trov konania. Žalovaná na pojednávaní dňa 08.02.2018 uviedla, že dlh uplatnený žalobou v celom rozsahu uznáva, nie je však schopná tento uhradiť jednorázovo, nakoľko sa aktuálne nachádza vo veľmi zlej finančnej situácii. Vzhľadom na vyjadrenie žalovanej za splnenia zákonom stanovených podmienok pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel a povolil žalovanej celú sumu splácať v mesačných splátkach po 30,- eur pod následkom straty výhody splátok, a to s poukazom na majetkové pomery žalovanej. V danom prípade mal vo veci plný úspech žalobca, preto mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti predmetnému rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie (dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP). S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.11.2010 sp. zn. 5Cdo/201/2010 uviedol, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, pričom súd prvej inštancie neuviedol, akým spôsobom posúdil komplexné pomery žalovanej, ktoré by odôvodňovali umožniť jej splácať istinu s príslušenstvom v splátkach, neskúmal majetkové, zárobkové, osobné pomery žalovanej, čím postupoval v rozpore so zákonom. Ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaná neprejavila žiadnu snahu svoj záväzok aspoň čiastočne plniť a neuskutočnila ani jednu úhradu. Uviedol, že má nepochybne právo, aby mu jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote a nemôže byť narušené len preto, že žalovaná berie na seba záväzky až v takej výške, že zjavne nie je schopná plniť ich. Vzhľadom na vyššie uvedené,

navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a zaviazť žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň mu priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhovala napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Po predložení veci súdom prvej inštancie odvolaciemu súdu na konanie a rozhodnutie o odvolaní žalobcu, odvolací súd z verejne dostupných údajov Obchodného vestníka č. OV 140/2018 s dňom vydania 23.07.2018, pod č. K052811 zistil, že uznesením Okresného súdu Trenčín pod sp.zn. 38OdK/227/2018 zo dňa 17.07.2018 došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok dlžníka V., ktorá v prejednávanej veci vystupuje v procesnom postavení žalovanej a do funkcie správcu bol ustanovený N. 5. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 7/2005 Z. z.“) ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a), alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

6. Odvolací súd vo vzťahu k procesnému inštitútu zbavenia sa dlhov dlžníka (oddĺženie) vo všeobecnosti uvádza, že ide o procesný nástroj určený výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone č. 7/2005 Z.z. dosiahnuť nevymáhateľnosť rozhodujúcej množiny pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka, pričom v predmetnom konaní sa nerozlišuje medzi fyzickou osobou - podnikateľom a nepodnikateľom. Oddĺžiť sa možno dvoma spôsobmi, a to konkurzom (podľa štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z.z.) alebo splátkovým kalendárom. Voľba formy oddĺženia je výlučne na dlžníkovi, tento nepodáva všeobecný návrh na oddĺženie, kde by vhodnú formu určil súd, prípadne správca, ale voľbu spôsobu oddĺženia vykoná dlžník podaním príslušného návrhu. Súčasne odvolací súd k procesnoprávnym účinkom vyhlásenia konkurzu zdôrazňuje, že na rozdiel od likvidačného konkurzu, súdne konania, v ktorých sa vymáhajú pohľadávky, ktoré sa uspokojujú v oddĺžovacom konkurze (§ 166a zákona č. 7/2005 Z. z.) a pohľadávky, ktoré sú v tomto konkurze vylúčené z uspokojenia a sú nevymáhateľné (§ 166b zákona č. 7/2005 Z. z.) sa neprerušujú, ale súd je povinný tieto konania bez zbytočného odkladu zastaviť (§ 167e zákona č. 7/2005 Z. z.).

7. Vzhľadom na to, že zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku na majetok žalovanej sa začal konkurz, ako aj na skutočnosť, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovanej, boli naplnené predpoklady, na základe ktorých odvolací súd z úradnej povinnosti prebiehajúce konanie o zaplatenie 1.848,93 eur s príslušenstvom s poukazom na § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. zastavil.

8. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

9. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

13. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, vo väzbe na čl. 4 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré

upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Primárne odvolací súd uvádza, že v prípade, ak bol na majetok žalovanej vyhlásený konkurz, nemožno pričítať zavinenie za zastavenie konania žiadnej zo strán sporu, nakoľko zavinenie je treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska (t.j. podľa procesného výsledku), nie podľa hmotného práva, pretože by potom išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej. V danej sporovej veci sa totiž jedná o okolnosť, ktorá nastala bez toho, že by niektorá zo strán konania vyvinula procesnú aktivitu v civilnom sporovom konaní, ktorá by viedla k zastaveniu konania, čo malo za následok nepoužiteľnosť § 256 CSP. Odvolací súd preto v zmysle čl. 4 ods. 1 CSP pristúpil k aplikácii § 255 ods. 2 CSP na danú právnu vec, pretože mal za to, že daná právna úprava je obsahom aj účelom najbližšie tejto právnej veci.

14. O žiadosti žalobcu o vrátenie zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu rozhodne súd prvej inštancie (§ 12 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).